

Suffer endvidere dække de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der tages paa Stenolie? Dette forekommer mig at være en saa, ja, hvad skal jeg kalde det, haerarderet Formening, at jeg i Grunden ikke kan forstaa, at den aerede Ordfører vil for Alvor give Anvisning paa, at man af den Grund dristigt uden Hensyn til Frygten for Statskassens formindste Indtægt kunde gaa ind paa Flertallets Forslag. Det er jo vel muligt, at den aerede Ordfører har ment, at naar de øvrige Bestemmelser kom til, at træde i Kraft, vilde man gennem dem naae en større Indtægt for Statskassen ved det større Forbrug af Varerne. Men jeg lader mig virkelig ikke nøie med den Udfigt, der er til, at samtlige øvrige Bestemmelser foruden disse tre skulle komme til at træde i Kraft, naar dette er gjort afhængigt af, at der først skal vedtages en Kompensationslov om Bestatning af bairersk Al, et Emne, med Hensyn til hvilket vi allerede have en rig Erfaring for, hvor vanskeligt det er at bringe Enighed tilveie blot om Hovedgrundlaget for en saadan Bestatning. Det kunde jo vel være muligt, at det godt kunde komme til at være 5—10—15 Aar, inden denne anden Del af Toldloven kom til at træde i Kraft, den kom maasse aldrig nogenfinde til at træde i Kraft af den ganske simple Grund, at inden man havde enedes om en Kompensationslov, var der en almindelig Erkjendelse af, at selve disse Bestemmelser vare antilberede, at man slet ikke ansaa det for rigtigt at lade dem træde i Kraft. Nei, Forholdet er ganske simpelt det, at hvad enten det er et Hovedformaal for Revisionen at faae reduceret Statskassens Indtægter eller man kun mener, at det er taaleligt for Statskassen, at Revisionen bringer det Resultat, tror jeg, at det skal staa fast, at saa længe Flertallet i dette Thing fastholder, at det finantzielle Resultat af Revisionen maa blive en Reduktion af Statsindtægterne af saa stor Betydning, bliver det fuldstændig ørkesløst at beskæftige sig med hele Revisionsspørgsmaalet, og jeg ser, som sagt, ogsaa fra Flertallets Side en Anerkjendelse deraf i den Omstændighed, at det ikke har ønsket nogen Konference med mig, efter at jeg har angivet, at en Konference var unyttig, naar Flertallet fastholdt den Hovedforordning, hvad det Finantzielle angaar. Det forekommer mig, at det er en

ganske mærkelig Udtalelse fra den aerede Ordførers Side, at Statskassen meget godt kunde undvære disse $3\frac{1}{2}$ Million Kroner, selv naar den ikke fik Erstatning gennem forhøiede Toldindtægter paa forskjellige Postar ved det større Forbrug. Det forekommer mig at være en ganske mærkelig Paastand anden Dagen efter, at dette Things store Flertal har vedtaget et Finantziellovsforslag, som i sin Helhed kun viste omtrent 2 Million Kroners Overskud, og det endda et Finantziellovsforslag, som jeg i det Mindste for mit Vedkommende betragter som utilladeligt knebent, hvad Bevillingerne angaar; i alt Fald tror jeg, Ingen vil gjøre gjældende, at det udmærker sig ved nogen særlig Flothed. Men altsaa, et saadant knebent Budget, som det, det aerede Thing har vedtaget her ved 2den Behandling for et Par Dage siden, viser dog kun et Overskud af noget over 2 Millioner Kroner. Ikke desmindre siger Ordføreren: Statskassen kan meget godt strax undvære $3\frac{1}{2}$ Million Kroner. Det forstaaer jeg ikke. Den aerede Ordfører gjorde en Bemærkning lige overfor Spørgsmaalet om, hvilken Beskyttelse der ved Toldbestemmelse burde gives den indenlandske Industri. Jeg forstod i alt Fald den aerede Ordfører saaledes, at han forment, at mit Standpunkt med Hensyn dertil var nu væsentligt et andet end det Standpunkt, jeg indtog, da vi forhandlede Toldrevisionsspørgsmaalet for 5 Aar siden. Jeg skal indrømme, at mit Standpunkt er noget modificeret. Den Gang var Standpunktet det, at vi maatte opretholde den fornødne Beskyttelse for vor indenlandske Industri, som jo for en væsentlig Del var opvoget under Beskyttelse — ja man kunde maasse endogsaa sige, at den var fremfaldt ved Beskyttelse — vi maatte opretholde en tilstrækkelig Beskyttelse for den Industri, der havde udviklet sig her i Landet; derimod ansaa jeg det ikke for at være nødvendigt at komme til en ny Beskyttelse for Produktionsvirksomheden her i Landet. Men der er jo Meget, der har forandret sig i Løbet af de 5 Aar. Det er jo aldeles umiskjendeligt, at Beskyttelsesstyremet har bundet mange Tilhængere og har gjort store Fremstridt i Løbet af disse Aar, og det netop hos vore nærmeste Naboer, hvad der jo i højeste Grad kommer til at paavirke vor egen danske Industri. Det forekommer